

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup som ordfører.

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at Socialdemokraterne støtter det her lovforslag. Det er sådan, at vi har en situation i Danmark med en stigende vold, og vi har en stigende utryghed og især en stigende vold blandt helt unge mennesker.

Det er ikke sådan, at man med det her lovforslag kan løse problemerne med vold, med kriminalitet eller med den forråelse af vores ungdom, som sker. Der bliver vi nødt til at have nogle helt andre metoder og virkemidler i brug. Men det her er et element af noget, som man godt kan bruge, og det er i al fald noget, som jeg synes at vi skal stemme for. For det er ikke rigtigt – det *kan* ikke være rigtigt – at der er så mange unge mennesker, som går rundt med knive. Det kan ikke være rigtigt, at unge mennesker skal være bekymrede, når de går i byen, for, om deres kammerater eller andre, som er i byen, har knive på sig.

Er det et forkert lovforslag, jeg har taget frem? (*Tredje næstformand:* Det er L 165. Rets-håndhævelsesarrest i visse sædelighedssager).

Jeg skal beklage, at jeg kom stormende ind ad døren og har taget det forkerte lovforslag med op. (*Tredje næstformand:* Det kan ske.)

Så vil jeg gøre det meget kort og bare meddele, at Socialdemokraterne støtter forslaget, og vi vender tilbage til den meget vigtige knivdebat lige om lidt. Beklager.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Ja, det er vigtigt, at man følger med i debatten her i salen. Fru Marlene Harpsøe som ordfører.

(Ordfører)

Marlene Harpsøe (DF):

I Dansk Folkeparti tager vi skarpt afstand fra sædelighedsforbrydelser. Vi finder det afskyeligt, når personer forgriber sig på andre imod deres vilje, blotter sig til gene for offeret og krænker offerets blufærdighed eller på vulgær og upassende vis udbreder børneporno. Af hensyn til både retshåndhævelsen og retsfølelsen er det derfor vigtigt, at vi med dette lovforslag åbner op for at udvide muligheden for retshånd-

Kl. 12:02

hævelsesarrest ved visse sædelighedsforbrydelser.

Kl. 12:03

I Dansk Folkeparti mener vi, at det er helt naturligt, at seksuelt afvigende gerningsmænd uanset forbrydelsens art ikke bør bevæge sig frit rundt, mens både offeret og den anklagede venter på, at sagen kommer for retten, eller på, at gerningsmanden får en plads til afsoning i fængslet. For offeret må det være ulideligt at gå og vente på en afgørelse, og det går ikke, at gerningsmanden eller den, som er sigtet med bestyrket mistanke, i mellemtiden kan rende frit rundt, eller at offeret kan risikere at støde ind i forbryderen. Med dette forslag beskytter vi offeret bedre mod gentagelseskriminalitet samt samfundet generelt. Dansk Folkeparti kan derfor støtte forslaget.

Kl. 12:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Karina Lorentzen som ordfører.

Kl. 12:06

(Ordfører)

Karina Lorentzen (SF):

Sexovergreb mod børn er en af de mest krænkende og afskyelige forbrydelser, der findes. SF har stor forståelse for, at forældre og børn har brug for, at krænkeren efterfølgende kan tilbageholdes på grund af hensynet til de berørtes retsfølelse. Forslaget giver en udvidet adgang til netop at tilbageholde mennesker, som begår visse overgreb i sager om blufærdighedskrænkelse, børnepornografi osv., alene fordi hensynet til retsfølelsen kræver det. Ved de allervrogeste sædelighedssager mod børn under 15 år har man allerede den her mulighed for tilbageholdelse, fordi de opfylder kravet til en strafferamme på 6 år.

Men SF kan desværre ikke støtte forslaget, ikke af hensyn til retsfølelsen, for den respekterer vi, men fordi høringsvarene påpeger det meget vigtige, at den tid, hvor krænkeren opbevares på grund af retsfølelsen, jo skal trækkes fra i den samlede afsoning. Når man udvider retshåndhævelsesarrest til sager med den mindre strafferamme, der er for de førnævnte kategorier, vil det betyde, at afsoningstiden bliver så kort, at der ikke kan iværksættes en behandling af de dømt.

SF synes, at det at behandle vejer tungere end hensynet til retsfølelsen. Hvis vi spærrer inde uden behandling, har vi altså problemet efter løsladelsen igen. Et behandlingsforløb tager nemlig 2 år, og der er meget lidt grund til at tro,